

nøjeregnende med Midlerne i Kampen for de store Maal.

Imidlertid optoges han for hver Dag mere af det nye og fremmedartede Liv, han saae omkring sig. Han var kommen til Rom uden Forberedelse og uden Forventninger. Derfor sparedes han ogsaa for de Skuffelser, som i den første Tid nedslaar Stemningen hos saa mange Fremmede der. Han havde altid spottet Folks Valfarten til denne Kunstens hellige Stad, og endnu var i hans Øjne en blankt poleret Dampmaskine eller en 300 Meter lang Hængebro et skønnere og stoltere Syn end noget Billedværk fra Fortiden.

Det var da i Begyndelsen ogsaa særligt Naturen og det sydlandske Folkeliv i Byen og dens Omegn, der fængslede hans Opmærksomhed. Som solkær Nordbo nød han den klare Himmel og den lune Luft. Han havde paa sine Nattefarter gennem Donau-Deltaets Sumpe igen paadraget sig en af de Forkølelsessygdomme, han var saa modtagelig for. Og let foruroliget, som han var, saasnart han fejlede noget, havde hans Humør under Opholdet i Wien af den Grund været noget trykket. Men allerede paa Rejsen ned gennem Italien var han bleven som genskabt. Aldrig havde han følt sig saa sund og stærk som nu. Hans Ansigt med det mørke Fipskæg havde i Løbet af faa Dage faaet en næsten bronzeagtig Farve af Solen, og hans lyse Øjne skinnede herimod dobbelt blaa. Naar